

REDACTIA

Arad, Doak Perenc-nosa nr. 30.

ABONAMENTUL

pentru Austro-Ungaria:
 pe un an . . . 2000 cor.
 pe 1/2 an . . . 1000
 pe 1/4 an . . . 500
 pe o luna . . . 200
 Marți de Duminică pe pe an
 4 coroane.

Pentru România și străinătate
 pe an 40 franci.

Manuscrisurile nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Doak Perenc-nosa nr. 30

INSERTIUNILE:

de un șir garmond: prima
 dată 14 bani; a doua oară
 12 bani; a treia oară 8 b
 de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele, cât și
 inserțiunile sunt a se plăti
 înainte în Arad.

Telefon pentru oraș și comitat 603

Scrierile nefrancoate nu se primesc

TRIBUNA POPORULUI

Mărturisiri prețioase.

Statele întezemeiate numai pe puterea numerică a unui neam, se știe, mult nu se pot susține. Ci pentru a-și asigura viitorul trainic, un popor, alcătuit de stat, trebuie să aibă — ori dacă nu le are, să caute a-și însuși virtuți intelectuale.

Că Ungurii ce virtuți intelectuale au, e îndeobște cunoscut: nu de acelea care să le dea drept a se mândri mult. Fapt e, că hegheonomia lor aici nu se întemeiază pe înaltele lor însușiri culturale, ci mai mult pe o serie de întâmplări care i-au favorizat secole de-arindul și mai ales pe nepuința celorlalte popoare din patrie. Nici una adică dintre acestea n'au putut să ajungă la rol preponderant. Și n'a putut să ajungă pentru-că în chip meșteșugit și cu multă viclenie au fost scoase din pervazul vieții de stat.

În trecut, când cu feudalismul, marea mare a poporului a fost ținută în robie și dacă s'a făcut câte ceva pentru națiune, nici-odată sub acest curent nu s'a înțeles totalitatea cetățenilor, ci mult dacă s'a asigurat privilegiul unor orașe, provinciilor ori bresle.

În epoca modernă, ce-i drept, nu se mai acordă privilegiul de clasă. Se vede însă o nedreptate mult mai mare: majoritatea cetățenilor este esclusă dela viața publică. Printr'un cens înșinos, de pildă, două milioane de Români ardeleni sunt astfel scurtați în drepturile lor cardinale cetățenești — cele electorale — în cât 200.000 Sași deildă ori vre-o 400.000 Secui pot să așază mai mult deputați de cât de cece ori de cinci ori atâția Români!

Și într'atâta egoismul acesta deasă fi stăpânește pe Unguri, în cât chiar contele Tisza, cel care a căutat să se prezente ca mai concesiv decât redecursorii săi, accentua că și dacă se a face reforma electorală și se va căuta să se pună capăt nedreptăților cu cen-

sul și cu viclenia împărțire a cercurilor electorale actuale, legea nouă va fi făcută așa, în cât ea să chezășuiască eghemonia rassel maghiare, ba Tisza a spus-o și mai pe șleau: elementul cult maghiar să aibă și pe viitor stăpânirea! Tot un fel de castă să fie și pe viitor mai mare peste milioanele de cetățeni!...

Din asta va rezulta, bine înțeles, tot răul care bântue și acuma țeara: o clasă de privilegiați va înota în bine, va dispune de punga contribuțiilor, iar restul cetățenilor va duce o cum va putea, iar când nu va mai avea încotro, drumul spre America ori România.

Dintre puținii Unguri cugetători se găsec unii care recunosc că asta așa e. Și se plâng adesea amar, că e rău așa. Ba sunt și cei care propun măsuri de îndreptare. Șovinismul care i-a luat însă în stăpânire pe toți, la fel, nu-l lasă pe nici unul să recunoască greșeala întregă ori să aibă curajul a reclama să se tragă consecuența lucrurilor constatate.

De pildă: «Budapesti Hirlap», organul care combate pentru imperialismul maghiar recunoaște că «acest imperiu nu se poate clădi de cât pe voința milioanele popoarelor («a népek millióinak akarátán épülhet fel», N-rul dela 19 Dec.). Și totuș zice că pentru a se înșgheba acest imperiu, «politica națională maghiară trebuie să se lupte cu centralismul austriac și cu dușmănia naționalităților»...

Cum adică: vor imperiu maghiar încontra voinții celor din Austria și a naționalităților din acest viitor — imperiu? Dar atunci cum rămâne cu afirmarea precedentă: că acest imperiu nu se poate clădi de cât pe voința milioanele popoarelor?

Să mergem însă mai departe. Imediat după rîndurile de mai sus, «B. H.» scrie:

«Legislația noastră atunci va căpăta strălucire nouă și putere nouă,

când va reprezenta nu o fracțiune a națiunii, ci întreaga națiune și puterea de stat atunci va fi tare, când își va da silința nu să înăbușe puterile sociale, ci dincontra: să le desvolte, să le îndemne la muncă și să le câștige scopurile sale. Numai masele populare eliberate de sclăvie, de ignoranță și sărăcie, sunt în stare să dea statului strălucire, putere și stăpânire».

Mărturisiri prețioase acestea în coloanele unui ziar ultrașovinist.

Și mai importante următoarele șire:

«Oare cum e conștiința socială a guvernărilor noastre? Eată cum. Peste mișcările uvrierilor încă tot poliția e pază și purtătoare de grije. Analfabeții în loc să scadă, se sporesc. În budgetul de miliarde al țării cheltuielile personale sporesc într'una, investițiile însă scad. Sistemul nostru de dare prost, deja de zece ani e copt pentru reformă, dar reforma asta este încă tot numai în stadiul de promisiune. Administrației noastre deja Sennyey i-a zis că este asiatică, reforma ei este însă tot chestie îndepărtată... Am făcut lege asupra emigrărilor, dar pentru sanarea acestei mari și adânci boale sociale n'am știut să alcătuim de cât un inspectoral de emigrare și agenție de emigrare concesionată de stat.

«Cu astfel de mijloace nu se poate pregăti viitorul. Politica asta, care numai cu afacerile de toate zilele se frământă, iar nu se preocupă și nu vede în viitor, numai la nimicire duce.

Cu alte cuvinte avem aci mărturisirea falimentului politicii duse de hegheonii nostri. Avem și mărturisirea cauzelor care au produs acest faliment: escluderea masei dela afacerile publice, preocuparea guvernărilor numai pentru persoane, frământări asupra afacerilor mărunte de toate zilele.

Firesc ar fi ca drept concluzie, marele ziar maghiar să pledeze pentru

reforme largi, care să facă posibil ca toate neamurile din patrie să la parte la viața publică.

Știți însă cu ce termină «Budapesti Hirlap»?

Termină așa:

«Înainte bărbaților nostri politici să planeze mereu idela imperiului maghiar, pentru-că numai asta este proprie să întrunească spre o lucrare și țintă comună toate straturile națiunii».

Oare, sfinte Doamne, logica să nu fi dat nici-odată printre Unguri, nici chiar din — întâmplare?

Reserviști chemați sub arme.
 Organul oficial al ministerului de războiu comun publică un ordin prin care sunt chemați sub arme — rezerviști.

Eată roadele obstrucției.

Activele obstrucției.

În ori-ce rău este și un bine. Fraza aceasta care credeam că nu prețuște mai mult decât o sofismă, pare că conține ceva adevăr. Eată cazul obstrucției opoziției maghiare. Rele imense a pricinuit țării; răsar totuși ici colea și foloase în urma ei. Căci încăerarea kossuthiștilor, o punem fără îndoială la activele obstrucției.

Nimeni nu i-ar fi putut mai bine, mai cu efect și, firește, în mai bună cunoștință de cauză demasca, cum au făcut-o ei între sine în plin parlament, în fața opiniei publice a țării. Trădătorii, bandiți, Rozsa Sándori, cu epitetete de acestea s'au gratificat unii pe alții. Și decât acestea izbucniri ale mâniei, mai grave sunt tainele de culise ce s'au desvelit. Eroii aceștia ai gurei au făcut obstrucția adecă numai știindu-se la adăpost, scutiți de primejdia dizolvării Dietei. Conspirau în taină cu marele iesuit Apponyi, care fiind pe

Concert în Sibiu.

Sibiu, 18 Decembrie 1903.

Marți în 15 ori. am avut ocaziune să izim în sala dela «Gesellschaftshaus», concertul Reuniunii române de muzică în loc.

Un concert bine cercetat și din partea artistilor, cu bun program și bine reușit. Înd-că Reuniunea română de muzică, are un trecut de 25 ani, e una din cele mai reușite atât române cât și străine, și e necesară o dare de seamă mai detaliată.

Concertul s'a dat cu concursul muzical militar din loc, condusă de dl capel-măstru Zivny, care a interpretat cele 2 puncte de program: Overtura din «Rienzi» de R. Wagner și Partea I. din Simphonie H-moll de F. Schubert, cu cea mai mare precizie și simț, și cu concursul virtuozului în pian I. Schäffer.

În primul punct al său dl Schäffer a cântat două compoziții proprii: Baladă și nintiri din timpuri trecute (Impromptu), pe motive românești, în care însă nu prea observat aceste motive, ci a făcut piesă ca ar fi niște imitații de motive românești. Au fost însă executate cu o deosebită pricepere și precizie, tot asemenea și cel al 6-lea din program: Paraphrasă concert asupra operii «Rigoletto» de G. Verdi, solo de pian de F. Liszt. Un adevărat deliciu ce te transpune și estiază.

Programul a fost foarte variat, mai fie-care ram de muzică a fost reprezentat. În special a plăcut corurile de bărbați, care au cântat: «In zadar alerg jământul» de G. Dima și «Mama» de H. Kuchner cu solo de bariton (dl Vințelieri).

A fost într'adevăr un cor bine disciplinat, care a cântat cu multă fineț, adăugând la aceea că e primul cor de bărbați, de când există reuniunea.

Voci foarte plăcute și cultivate și n-deosebi dl Vințelieri posedă un bariton clar, cu un timbru foarte plăcut. Piesa «Mama» la aplauzele publicului a trebuit să fie repetată.

Acestor coruri de bărbați a premers două cântece a capela pentru cor mixt și anume: «Ave Maria», de Arcadelt și «Colindă» de P. Tschalkowsky. Piesele au fost foarte bine studiate, cele mai fine acorduri, cântate de un cor de peste o sută de persoane, atât de bine disciplinat, servește numai spre cinste dirigenților de cor H. Kirchner.

Muzica română a fost reprezentată prin 2 piese: «Răsunetul dela Crișana» de I. Vidu și «Mama lui Stefan cel mare» de G. Dima (prelucrare nouă).

Cât privește piesa Răsunetul dela Crișana (Sopran solo d-na Vet. Tritean) de I. Vidu, trebuie să constat că dl Vidu face un lucru de deosebită importanță muzicală, când în compozițiile sale păstrează cântul și doina românească în forma ei originală.

Punctul de forță însă în întreg concertul, a fost «Mama lui Stefan cel Mare» de G. Dima, cântată după prelucrarea fă-

cută în urmă de dl Dima, care are unele schimbări în cor și orchestră, față de compoziția anterioară.

Și dacă Dima n'ar fi compus nimic altceva, decât numai «Mama lui Stefan cel Mare», destul ca această piesă să-i asigure un loc de frunte între compozitoriții noștri. Luată în întreg e ceva mare, ce te entusiasmează și transpune în acele timpuri de glorie, când prin lupte norocoase, Stefan culegea lauri de netăgăduită valoare națională.

Piesa, care are un caracter dramatic pronunțat, a fost studiată și predată perfect. În deosebi a escelat d-șoara Elena Cunțan, absolventă a academiei de muzică din Berlin, care prin vocea-i admirabilă și școala bună ce o are a făcut din Mama lui Stefan cel Mare — aceea ce Bolintineanu și Dima a voit să facă. Și fiind-că d-șoara Cunțan a interpretat atât de bine rolul acesta, care de altcum e un rol foarte greu de predat, s'a făcut demnă de elogiile ce i-s'au adus. În «Zeita firei» (Dorurölein) romanță pentru alt de G. Reibling, d-șoara Cunțan cu voce legeră — plină de lirism, ne-a transpus în acele momente, unde sufletul dornic de o «nouă viață», simte reînvierea naturii.

Din parte-mi alu de nebasată afirmațiunea dlui raportor dela foja germană din loc, care zice că n'ar fi fost bine aleasă piesa din urmă, ci din contră, aflu la d-șoara Cunțan un gust foarte bun; — că n'a făcut pe plac dlui raportor dela «Siebenb. Boote», — e alt-ceva.

Di Isia Popa în Stefan cel mare ne-a dat o nouă dovadă de talentul său musical, d-sa a cântat cu multă vervă și pathos în rolul avut.

Și acum închei raportul meu cu cea mai mare mulțumire, că am putut să asist la o manifestațiune de adevărată srbătoare națională, cum a fost concertul trecut și cu speranța că astfel de momente ne va da cât de des Reuniunea de muzică din loc.

Sphinx.

Romanul căsătoriei.

De Leo Tolstoi. 17.

Uneori gândeam, credeam că era numai o posă ce-și-o lua pentru a mă turmenta, că sentimentul vechi ardea sub spusă în inima lui, și mă sileam să fac să sară câte o scântee. Dar nu voia să răspundă cu sinceritate, avea aerul de-a mă presupune că mă prefac, și se temea de ori-ce efuziune ca de o sentimentalitate ridiculă.

Tonul și privirea lui îmi zicea: «Știu totul, da totul, știu tot ce vovești să-mi spui, e dară de prisos să-mi vorbești. Știu asemenea că vei zice un lucru și vei face altul».

La început eram speriată văzându-l că se ferește de ori-ce explicație sinceră, dar pe urmă mă obișnuii cu ideea, că nu era lipsă de sinceritate, ci nu vedea necesitatea unei explicațiuni și și nu-i simțea lipsa.

atunci president, îi îndemna să dea numai înainte, că el va împedea dizolvarea Dietei. Căci marginile jertfirii de sine se sfîrșesc la mandat. Kossuthistii mor bucuroși pentru aspirațiile maghiare, își dau ori-când sângele și viața, dar mandatul... asta-i ceva mai mult. Așa se explică, că îndată ce vulpoiul de Apponyi a fost poftit să se coboare de pe pedestalul presidial, kossuthistii s'au îmblânzit și ceea-ce nu i-au făcut lui Széll, i-au făcut lui Tisza: au desarmat. Au desarmat pentru-că Tisza a declarat că în cas contrar va urma dizolvarea și au desarmat pentru-că și pentru cazul eventualei dizolvări să-și poată scăpa prin pactare cu Tisza — mandatele.

Este scârboasă din cale afară lipsa aceasta absolută de principii, de idei etice morale ce se manifestă în sinul partidului. Partidul acesta, se poate zice, suplinește numai ad hoc rolul unei opoziții în parlament și de fapt nu e altceva de cât un apendice, al partidului dela putere. Căci din grația partidului dela putere trăește, și pentru serviciile ce i-le face, acesta îi cedează cercuri, mandate și loc ca opoziție în Dietă. Este doar un secret public că la alegerile generale trecute, Széll le-a cinstit celor mai mulți kossuthistii mandatele.

Acum caricatura opoziției maghiare a fost demascată de aceia cărora nu li-se va putea nega competența: kossuthistii de tovarășii lor ugroniști, ugroniștii de tovarășii lor kossuthiști. Și dacă vom aduna afirmațiunile și a unora și a altora ca oamenii ce bine se cunosc, încât ne privește pe noi, cu drept cuvînt punem desvîlirile acestea la activele obstrucției.

DIN DIETĂ.

Budapesta, 21 Decembrie.

În ședința de azi a vorbit Apponyi răspunzînd la acușiunile lui Polónyi, din ședința de Sâmbătă.

Recunoaște că dînsul a zis, că în cazul dizolvării Dietei, nu va abdice de presidiu, n'a spus-o asta însă să încurageze obstrucția, nici în chip de conspirație cu opoziția, cum a presintat Polónyi lucrurile. După aceea s'a extins la explicații, de ce n'a părăsit partidul liberal, când în urma ordinului dela Clopy s'a renunțat la satisfacție, de ce n'a părăsit partidul când Tisza a re-

fusat a primi două puncte din programul comisiei de nouă, a ieșit însă din partid pe o chestie secundară, a ședințelor paralele. Debutul a fost slab și efectul nimica. De altfel a promis că într-o ședință viitoare va da seamă despre noua sa ținută politică.

Dup'aceia Dieta a trecut la desbaterea afacerilor de imunitate. Am arătat într'un număr al nostru, cu câte toate nu sunt acușiți părinții patriei noastre. Cu înșelătorie, furt, escrocherie, delapidare de bani publici, faliment fraudulos, falsificare de documente publice și alte categorii de crime. Au fost momente edificatoare, când s'au cetit apelul nominal al cinstiților legislatori, inculpați cu crimele pomenite. Ce ironie! Să-i osîndească legile pe care dîșii le-au făcut însă de sigur atunci credeau că pentru — alții.

Dieta i-a estradat pe toți, — diferitelor judecătoria.

Din Bucovina.

„Deșteptarea” scrie:

Astăzi 19 Decembrie n. c. a avut loc la inițiativa guvernului țării, principele Hohenlohe și a mareșalului țării I. Lupul, o consfătuire reprezentanților tuturor partidelor din dieta țării. Resultatul acestei consfătuiri a fost că dieta țării va fi convocată încă în decursul lunii acesteia (probabil 28 Decembrie n.) pentru o sesiune de câte-va zile pentru a se putea vota necesitățile țării.

La acest rezultat s'a ajuns, în urma declarațiunii dată de „Freisinnige Vereinigung” că va retrage în privința formală și materială propunerile de desaprobare.

Din străinătate.

Victoriile lui Chamberlain.

Cum că se înșală cei ce cred prea slabă mișcarea provocată de Chamberlain, ne dovedește următoarea depeșă asupra alegerilor pentru Camera din Londra în circumscripțiile electorale Lewisham și Dulwich. La Lewisham conservatorul Coates unde a căpătat 7709 voturi, iar liberalul Cleland (liberschimbist) 5697. La Rutherford Harris, 5819 voturi, iar liberalul Masterman (liberschimbist), 4382.

În amîndouă circumscripțiile fuseseră aleși tot conservatori, la data din urmă, dar acuma lupta s'a dat între liberschimbism și protecționism. Neue Freie Presse de Vineri spune că aleșii n'ar fi tocmai Chamberlainiști, ci mai curînd partizanii ai lui Balfour, dar tot contra liberului schimb!

Din Camera României.

În ședința dela 3/16 Decembrie a Camerei române a vorbit câte un fruntaș al celor două partide, anume: Take Ionescu, fost ministru conservator și V. Lascar, actualul ministru de interne.

Eată un resumat despre cele petrecute.

D. Take Ionescu, zice ca marea instituție a Creditului județean și comunal, este opera partidului conservator.

Trecînd la politica economică, oratorul zice că partidul liberal n'a știut, în patru ani de guvernare, să se folosească de legile lăsate de conservatori: legea minelor și legea drumurilor de fier particulare n'au fost aplicate.

Reîntorcîndu-se la chestia financiară, oratorul zice că reducerea proporțională a lefurilor s'a făcut în mod matematic, fără a se ține socoteală de faptul că unii funcționari au profitat de împrejurări excepționale pentru a li se mări lefurile. Partidul conservator, de și ar fi putut, n'a vrut să se servească de nemulțumirile funcționarilor suprimați.

Taxa pe învățămîntul secundar este iarăși opera conservatorilor.

În ce privește campaniile duse de partidul conservator, ele au fost violente fiindcă s'a vrut să se nimicească însăși viața partidului conservator, închizîndu-se cu trei lacăte ușile parlamentului.

D. V. Lascar. Cer cuvîntul.

H. T. Ionescu. S'a zis că am agitat pe veterani. Nu e adevărat.

Oratorul combate proiectul Casei rurale care, zice el e un adevărat dezastru.

D. V. Brătianu. N'ați priceput-o.

D. T. Ionescu. Era un întreit dezastru, un dezastru financiar, economic și social. Oratorul a combătut și la 1886 Casa rurală. Face apologia marelui proprietar: Statul nu trebuie să intervie în procesul de transformare al proprietății, care se va îndeplini singur.

Vorbînd despre art. 7 din Constituție, zice că face parte dintr-o serie de probleme, în care se cuprind și chestia ovreiască, și a căror soluțiune nu se poate da încă, ci muncind și progresînd, să așteptăm.

În chestiunea faimoaselor „ziduri chinezești”, oratorul face deosebire între capitalurile străine care vin să cumpere proprietatea pămîntului și cari nu ne trebuie, și între acele necesare la industrie. D-sa prin „ziduri chinezești” n'a înțeles să se desființeze art. 7.

Trecînd la chestiunea veteranilor, oratorul zice că nemulțumirea lor provine din faptul că li s'a dat pămînt în Dobrogea nu în țară. Sămînța nemulțumirii a pusă de proiectul Casei rurale.

Oratorul face elogii reformei proiectelor electorale și zice că viața parlamentară trebuie să nu mai semene cu viața civilă. Se declară protivnic a colegiilor torale.

Oratorul crede că partidul liberal vrea să țină în seamă opiniunea publică și nu vrea să părăsească puterea țării? Numai suveranul să decidă? fi o sarcină prea mare pentru un Scurt constituțional.

Dar atunci? Cred că atunci căm vede dintr-o alegere că guvernul fără trea guvernamentală nu ar fi cșit, să tragă. Așa a făcut partidul conservator 1895.

Trecînd la ultimele alegeri comonale oratorul crede că ele indicau voința de a se schimba guvernul. Dar, chiar că alegerile comunale s'au în urma campaniilor conservatorilor, la carele județene „zestrea” guvernamentală s'a micșorat și mai mult. Nici această era o indicație? Oratorul intră în derăți amănunțite asupra alegerilor județene dela București, susținînd că făcînd ingerințe. D-sa crede că marea torale se tem de asemenea ingerințe, și mărul celor care ezită să-și dea voința însemnat.

În fața rezultatului alegerilor județene conchide oratorul, nu înțelegi că nu puteți sta la guvern? (Risete). Sunt împrejurări în care un guvern printru ține de stat trebuie să stea la putere toată opinia publică contrară. Dar rațiunea d-voastră de stat? Reorganizarea comunală, grănicerii? Nu văd.

Oratorul critică politica guvernului chestia macedoneană. „Guvernul, prin nomiiile făcute, a oprit în loc, ba chiar înapoi cu zece ani chestiunea macedoneană. S'a zis că bugetul conservator a fost întrebuintat, zice oratorul, n'aveți să-l întrebuintați bine, dar nu să-l bugetul, să desființați școlile, și să mormăntați chestia românilor din macedonia. Trebuia mai multă insistență în chestia macedoneană, căci acolo școlile trebuie să caute pe școlari. Trebuia elevii de la școlile grecești, și explicația bicicletelor, a profesorilor și de vioară pe cari d-voastră nu înțelegeți. (Risete).

Revenind la rațiunea de Stat, zice că neexistînd nici una pentru partidul liberal să mai stea la guvern, conservator va veni la putere printru alegătorilor. Nu trebuie să așteptăm când manifestațiile politice energice se vor forma în manifestații ce devin din ce în ce mai primejdioase, și partidele, spre a-și da viața, trebuie să ia în seamă voința țării și să nu se cramponeze la putere, cât veți renunța mai curînd de a sta la guvern, cu atât va fi mai bine și d-voastră și pentru țară.

La orele 4 și jum. ședința se încheie. (Va urma.)

La această epocă a vieții mele limba nu mi-s'ar fi supus, dacă a-și fi voit să-și spun cât de mult îl iubesc, sau să-și invit să se roage cu mine, sau să vie lângă pian ca să-și cânt piesa lui favorită. Există deja oare-care conveniență între noi, fiecare mergea pe calea sa, el la ocupațiunile sale, la cari nu puteam și nici nu voiam să iau parte, și eu îmi petreceam vremea în lene, ceea-ce nu-l întrista și nu-l supăra ca odinioară. Copiii-mi erau încă prea mici pentru-a fi o legătură între soțul meu și mine.

Pimăvara reveni. Catia și Sonia veniră să petreacă vara la țară și fiindcă trebuia să se repare casa noastră, se decise, ca soțul meu, copiii și eu să petrechem vara la Pokroskoë.

Regăsiți casa noastră tot aceeași, cu terasa, masa lungă și pianul în salonul luminos, și oada mea cu perdelele albe și toate visurile mele din tinerete, pe cari mi-se părea că le lăsasem în urma mea.

Această odaie conținea acuma un pat și un leagăn. În pat, care odinioară a fost al meu, grasul meu Nicolae se întindea cât putea, și în fiecare zi îi făceam semnul crucii pe frunte dându-i sărutarea de seară. În leagăn numai cu greu distingeam nutrișoara micului meu Ivan care eșă din fașe.

După-ce făceam semnul crucii asupra copiilor mei adormiți, adese-ori mă oream în mijlocul odăii liniștite și din ziduri, din perdele, din cele mai mici colțișoare se deslășurau visiuni tinere pe cari le uitasem

și cari mi-se părea că sunt departe de mine!

Toate aceste voci ale trecutului îmi repetau cântările mele de fată tineră!

Unde sunt aceste visiuni? Ce atî devenit voi scumpe și dulci cântări?

Speranțele mele cele mai îndrăznețe sunt realizate! Visurile mele confuse sunt acum realitate, și această realitate e o viață dură, grea și fără bucurii!

În jurul meu nimic nu s'a schimbat, eată aceeași grădină, și din fereaștră descoper aceeași cărare, și aceeași bancă; sub ponor, pe țermul iazului, priveghitoarele repetă aceleași cântece, același liliac înflorite și luna, mereu aceeași, încă tot luminează casa noastră!

Și cu toate acestea totul e schimbat! Tot ce putea fi atât de dulce, e posomorât și rece.

Ca de altă-dată, stăm în salon cu Catia și vorbim de Sergie Mihailovici. Dar fața Catei e obosită și tenul îi e livid, ochii nu-i mai lucesc de veselie nici de speranțe, nu exprimă mai mult decât tristetea și simpatia pentru regretele mele.

Nu-l mai admirăm pe Sergie Mihailovici ca de altă-dată, îl judecăm. Nu ne mai întrebăm cu veselie de ce suntem atât de fericite și nu mai simțim dorința de a comunica veselia noastră la toți veniții; din contră, vorbim încet ca niște conspiratori și ne întrebăm de ce a devenit totul așa de trist?

Sergie Mihailovici e tot același, numai creșturile cari îi separă sprîncenele

sunt mai adânci, periș albi pe temple sunt mai mulți, și privirea lui profundă și scrutătoare e mereu învoalată pentru mine, un nor planează între noi.

Eu asemenea sunt aceeași, dar nu mai am amorul în inimă și nici dorințe de amor; nu simt necesitatea să mă ocup, și nu sunt mulțumită de mine însămi.

Ecstasul meu pios din vremurile trecute, amorul ce-l aveam pentru logodnicul meu, plenitudinea de viață ce o cunoșteam odinioară, cât de îndepărtate mi-se par toate, și inaccesibile!

Nu mai înțeleg acum aceea-ce atunci mi-se părea atât de clar și just: fericirea de a trăi pentru alții. Aș putea să trăiesc pentru alții, când n'am curajul să trăiesc pentru mine însămi?

De când mă depărtasem dela țară, abandonasem cu totul pianul, dar la reîntorcerea mea în Pokroskoë, pianul și caetele mele vechi îmi făcuseră plăcere să încep a mă ocupa de muzică.

Intr-o zi nu mă simțeam tocmai bine și rămăsei singură acasă, pe când Catia, sora mea, și soțul meu se duseră la Pokroskoë pentru a vedea noua construcție. Masa era deja gata pentru ei. Mă coborîi în salon și așteptînd întorcerea lor, mă așezai la pian.

Luai sonata quassi una fantasia și o cântai.

Nu era nimeni să mă asculte, și n'auziam nici un șgomot; fereaștră dinspre grădină era deschisă, și accentele familiare

ale acestei sonate se 'mprăștia în c-o solemnitate dureroasă.

Când termina adaggio, începu prin forța obiceiului vechi, mă simțeam pentru a vedea colțul unde sta Sergie Mihailovici odinioară când cântam. Era acolo... Scaunul lui era mai același loc, par'că nimeni nu l'ar fi de atunci. Prin fereaștră vedeam liliac, apusul luminos și aerul plin de seară intra în plin prin fereaștră deschisă și mă pătrunse. Mă așezai de pian, îmi acoperii fața cu mâna adăncii în gânduri.

Am stat multă vreme așa, cu du-mi cu durere suvenirile trecutului, venirile acestui trecut, cătră care sta în putere să mă întorc, și cu tate începu visurile viitorului.

Dar înaintea mea nu mai era nimic, par'că n'aș fi mai avut nădejde, nici speranțe.

„E cu puțință să-mi fi trecut vremea”? mă întreabai cu spaimă. În caș cu bruschețe capul și pentru alungă gândurile și a mă uita în înșă-mi, începu să mă cânt odăile andante.

— Dumnezeu meu! îmi strigai tă-mă dacă sunt culpabila și redă-mi ce-mi făcea fericirea și liniștea sufletului meu, și arată-mi ce trebuie să fac pentru a începe o nouă viață!

Un șgomot de roate se auzi din fața peronului, și puțin după

NOUȚĂȚI.

ARAD, 22 Decembrie n. 1093.

— Maiestatea Sa și o văduvă săracă.

Maiestatea Sa Regele Vineri seara la 6 ore a plecat din Budapesta dela gara centrală. Când trăsura M. Sale a ajuns în strada Ke-repesi, o femeie săracă s'a luat după trăsura, făcând în mână o hârtie. Poliția a reținut-o, dar M. Sa a observat scena și a ordonat să se oprească trăsura.

Un polițist din apropiere, la un semn al adjutantului *Bolfras*, a luat jalba și i-a dat-o acestuia. Trăsura pe urmă și-a continuat calea, iar biata femeie după-ace s'a știut legitimă, a fost eliberată dela poliție, unde a fost luată la răspundere pentru incidentul, ce l'a provocat. O cheamă *Lohonyai Károlyné* și e din *Erszébetfalva*, iar fapta și-a scuzat-o cu miseria mare în care trăește cu doi copii mici. Eri telegrafic a sosit la adresa femeii 100 cor. dela cancelaria de cabinet din Viena. Textul depeșei a fost acesta:

M. Sa Regele trimite văduvei sărace ca dar de Crăciun.

Acum în *Erszébetfalva* satul 'ntreg s'a luminat la casa văduvei sêrmâne, să vadă telegrama M. Sale.

— Episcopul Radu la Maiestatea Sa.

Se depeșează din Viena, că eri a fost primit de M. Sa Regele în audiență, episcopul. Orăzilor mari *Dem. Radu*.

— Grații pentru duel.

Se depeșează din Budapesta: Comisiunea de imunitate se știe că la cererea procuraturii reg., a suspendat imunitatea ministrului președinte *Tisza István* și a deputaților *Rakovsky István*, *Pichler Gyözö* și *Györfy Gyula* spre ași putea implini pedeapsa dictată pentru duel în închisoarea de stat. Ministrul de justiție azi a avisat procuratura regească, că M. Sa a binevoit a grația atât pe ministrul președinte cât și pe cei trei deputați, prin urmare nu vor trebui să plece la *Seghedin*.

— In loc de cruce, Mogen Doved.

Mulți dintre stimații noștri conceițenii israelitici nu pot suferi crucea. Și într-o zi în cânt unde o găsec, o sparg, o rup și o mardăresc. Chiar nici crucea după chipurile, ce reprezintă coroana Ungariei, nu o cruce. Anume un cărcimar — negustor din *Endrőd*, a primit mai multe chipuri cu „*Villem*” pe care erau coroane cu cruce. Jidanul numai de cât a rupt crucea și a lipit în locul ei un *Mogen Doved* (insignie ovreiască).

— Starea episcopului Strassmayer.

Se scrie din *Zágráb*, că starea episcopului *Strassmayer*, pe care Pa l'ovit apoplexia, nu este gravă. Arată aceasta și faptul, că episcopul și-a făcut azi plimbarea obișnuită prin grădina. Medicul lui de casă, *Dr. Labas*, a anunțat prin telefon, că starea prelatului este de tot îndestulătoare.

masurați, puși cunoscuți răsuară pe terasă, apoi se potoliră.

Dar acești pași nu măi deșteptau în anima mea sentimental de alta dată.

Când îmi terminat piesa, auzii pașii la spatele mele și simții o mână pe umăr.

— Ce gentilă ești, că ai cântat această sonată! Îmi zise soțul meu.

Nu răspunsei.

— N'ai luat încă ceaful?

Făcui un semn negativ cu capul, fără să ridică ochii spre el pentru-ca să vadă emoția ale cărei urme se vedeau încă pe fața mea.

— Catia și Sonia se vor reîntoarce la dată, calul a fost cu nărav și a preferat să se întoarcă pe jos, pe drumul cel mare.

— Să le așteptăm pentru a lua ceaiul împreună zisei, eșind pe terasă în speranță că mă va urma. Dar el se informă de copil și merse să-l vadă în odaia lor.

Din nou prezența sa, vocea lui bună cordială mă asigură că nu e nimic pierdut. Ce mi mă lipsește!

El e un bun, un excelent soț, un bărbat, nu știu eu însă-mi ce-mi lipsește.

Venit pe terasă sub strășină și mă așezai pe aceeași bancă unde îmi făcuse prima mărturisire a amorului lui.

Soarele apusese, începea să se întunece, un nor primăvăratice rămăsese suspendat asupra casei și a grădinei, dar printre arbori se vedea un colțisor de cer limpede unde se întindea crepuscul și se zărea luceafărul de seară.

— Patruzeii de emigranți maghiari pustiți de fiacări. De peste mări aduce o depeșă știrea unei grozave întâmplări.

Patruzeii de lucrători, maghiari de origine, și-au aflat moartea în fiacările unui incendiu, care a prefăcut în cenușă lucrătoria unde dinșii erau ocupați. Lucrătoria era construită din lemn și fiacările au încins-o atât de repede, încât scăparea era peste puțină. Scene grozave s'au petrecut. Se zice că lucrătoria a fost incendiată din răsunare, asupra muncitorilor maghiari, de către muncitorii italieni, cu cari își făceau concurență.

— Trei părinți ai patriei se trudesc și își sparg capul îngrozitor, cum ar putea face mei mult bine *Buda-Peste*. Ca și când nu i-ar fi destul 3 poduri peste Dunăre, voiesc în tot chipul să facă un al patrulea. Din cauza aceasta colindează mereu pe la ministerii. Toți trei deputați din dietă sunt din *B. Pesta*, toți trei stau rău în cercurile lor și podul nou vrea să fie drum la mandatul nou. Toți trei deputați sunt jidanii: *Sándor Pál*, *Vázsonyi Vilmos* și *Vészi (Weisz) József*.

— Omor în *Talpos*. Eri după-ameaz procuratura reg. din *Arad* a fost avisată prin o depeșă că în comuna *Talpos* s'a întâmplat cu omor. Victima a fost *Mitru Ciuc* jurat comunal care s'a certat în birt cu patru fiacări, car aceștia ajungând treaba la bătae, l-au tras afară din birt și cu cinmege l-au omorât. Nefericitul a rămas în drum și dimineața a fost aflat de trecători în baltă de sânge încheșat.

— Victima betiei. Eri a fost înmormântată în *Bătania véd. Csoszor* care a căzut jertf betiei. Duminică seara s'a dus la cărcimă și a bătut atâta rum până ce abia o măi țineau picioarele. A ieșit pe urmă în curte și s'a culcat pe pământul gol. A și adormit, dar pe vecie. Intr'un târziu un servitor voia s'o deștepte, crezând că doarme, corpul era însă deja cadavru. A omorât o rumul.

— Primar omorât. O judecată grozavă a executat mulțimea poporului într-o comună aproape de *Graz* (Austria) asupra primarului. Acesta adevă a împărțit ajutoare între săraci, păruind pe rudele sale și pe cunoscuți. Faptul acesta a produs atâta amarăciune încât s'a adunat satul și cu ciomege a omorât pe primar.

— Moartea Metropolitului *Firmilian*. Se depeșează din *Belgrad* că *Firmilian* Metropolitul din *Ueskueb* care de vreme îndelungată era bolnav, eri a răposat. Cadavru va fi transportat la *Ueskueb* și înmormântat acolo. Moartea lui *Firmilian* va complica desigur din nou chestiunea balcanică, pentru-că totdeauna a existat o rivalitate între *Bulgaria* și *Serbia* pentru scaunul metropolitan din *Ueskueb*, așa că și la numirea lui *Firmilian* s'a fost născut în conflict acut. Sultanul însuș era nehotărât și numai la îndemnul *Țarului* a numit pe *Firmilian*, sêrb de origine.

— Si mie mi-e frică... Domni o tăcere lungă între noi. Norul, ne suflând nici un vânt, se lăsa tot măi jos; aerul era din ce în ce măi liniștit, măi parfumat... deodată căzură pe acoperiș picături mari roșogolindu-se, altele căzură pe nesipul alei care-l absorbii; o ploaie mare proaspătă căzu pe capul nostru cu violență crescândă. Priveghitoarea și broaștele tăcură, numai prin șgomotul răpăielii se msi distingeau o ainguire din ce în ce măi îndepărtată ca un suspin înăbușit, și o pasăre pe care n'o cunoșteam, își căută fără îndoială un adăpost aproape de terasă între frunzele uscate rămase pe ramuri; pusei în cadență aceste două note monotone

— Unde mergi? întrebai pe *Sergie Mihailovici*, căutând să-l rețin, — e așa de bine aici!

— Vreau să trimit un servitor înaintea Catei, cu umbrelă și galoși.

— Nu e necesar, ploaia are să înceteze...

Mă ascultă și rămăserăm pe terasă. Mă răzima cu mâna de rampa umedă și lucioasă și-mi aplecai capu afară. O ploaie proaspătă îmi udă inegal părul și gâtul. Micul nor deveni măi limpede.

Trad: de *Lucreția Russu Șirianu*.

(Va urma).

Metropolitul din *Ueskueb* are un cerc de competență și drepturi autonome, ceea-ce îi dă posibilitatea de a face măi propagande naționale. Se înțelege prin urmare de sine, că dela metropolit deprinde în mare parte rolul conducător al naționalității sêrbe ori bulgare. Se ia la sigur că între *Bulgaria* și *Serbia* vor izbucni animositățile în giurul scaunului metropolitan din *Ueskueb*.

— Cavalerism fatal. Se scrie din *Berlin*: Un inginer englez *Davison*, care nu de mult a venit în *Berlin* pentru aranjarea unor afaceri, a fost victima unei nenorociri fatale. *Davison* mergea unde-va cu tranvaiul. Stătea tocmăi pe peronul tranvaiului, când a voit să se urce în tranvai fiica de 17 ani a baronului *Rheinbaden*, ministru de finanțe. Dar alunecând, tinera fată eră cât p'aci să cadă. Inginerul sări s-o prindă pe d-șoara *Rheinbaden*, însă și-a pierdut echilibrul și a căzut așa de nenorocit jos, încât și-a sfărmat capul de asfalt. Fu dus la spital unde mur după o agonie de trei ore. Pe nenorocitul inginer îl deplâng soția și trei copii.

— Premii. Joi s'a făcut la *Stockholm* împărțirea solemnă a celor 4 premii *Nobel*, în prezența regelui *Suediei*, a mai multor membri din familia regală și a unui public ales.

Premiile s'au acordat lui *Becquerel*, *Arrhenius*, *Björnson* și *Finsen*.

— Oamenii mari și tutunul. *Goethe* mare poet mare a fost unul din cei măi mari dușmani ai tutunului. Alții însă erau fumători pătimași. Așa *Herder*, *Voss*, *Milton*, *Sivitt*, *Byron* numai când fuma știa scrie bine, *Newton* și *Kant* aflau cea măi mare plăcere, *Blücher* comandantul cel mare, a fost pururea cu pipa în gură; despre poetul *Lessing* zice gazda lui că nu știa alta de cât să cetească și să fumeze.

— Se întore. Ziarul „*Daily Telegraph*” primește din *New York* știrea, că pe vapoarele transatlantice plecate de acolo *Joi*, printre cari era și unul anume „*La Citta di Napoli*”, s'au imbarcat 3200 de pasageri de clasa treia, emigranți, cari se înapoiază în țara lor natală. Ei sunt aproape toți italieni cari se înapoiază la casele lor cu economii suficiente, pentru a putea aștepta ca condițiunile Statelor-Unite să se îmbunătățească. Trebuie notat că în anul curent au venit în Statele-Unite 841.000 de persoane.

— Atragem atențiunea on. public asupra prăvăliei de juvaere și turnătorie de artă, care e bogat asortată cu felurite juvaere din propriul atelier, totodată asupra obiectelor potrivite pentru donuri de Crăciun, Anul-nou și pentru nunte, cari se pot cumpăra pe prețuri foarte ieftine. *Kin József*, *Arad* Piața *Andrássy* Nr. 17, *Palatul Reinhardt*.

— Nici o damă care are zestre de un milion nu poate cere giuvaericele măi frumoase, ca acele dela *Farkas-Streicher*, *Tököly-tér*, casa băilor *Katalin* (*Opre*), lângă biserica română, *Arad*; aci să află un mare asortiment de giuvaericele de aur și argint, cu prețuri foarte moderate. Intrare separată pe piața *Tököly*. Aci se pot comanda supt prețuri tare moderate cadouri de Crăciun și anul-nou, din aur și argint de *China*.

Acum e ocazia! Cine vrea să cumpere obiecte pentru cadouri de Crăciun și Anul-nou, să nu scape ocazia de a cumpăra foarte ieftin la prăvălia lui *Nádler Lajos*, în *Arad*, *Andrássy-tér* 16.

— Schimbare de local. Renumitul dentist *Morgenstern Gyula* și a strămutat locuința de ordinație (tragerea de măsele, plombare, măsele singuratică șire de dinți, coroană de dinți de aur măsele cu rădăcini etc.) în *Arad*, piața *Andrássy* Nr. 15.

— Escită în mod deosebit atențiunea publicului vitrina fenomenal de strălucită, a giuvargiului nostru de bun renume *Weinberger Ferencz*, în care sunt îngrămadite bijuteriile cele măi frumoase și măi de gust, poate acolo fiecare afla ori-ce, care dorește să cumpere iubitorii săi și cel măi neînsemnat de ieftin obiect, se satisface acolo și cele măi extravagante pretenții, serviciul este afabil, conștiințos și culant, recomandăm atențiunii on. public prăvălia aceasta solidă, ceasornice veritabile de *Geneva*, bijuterii de aur, magazin propriu de argintării. Telefon pentru oraș și comitat Nr. 439.

Cea măi nesticăcioasă cremă pentru înfrumșetarea tenului e crema de flori de iliac, un borcan costă 1 cor.

Pudră de flori de liliac 1 cutie 1 cor.

Săpun de flori de liliac bucată 70 fil.

Pasta Iuno 2 cor.

Pudră Iuno 2 cor.

— Mijloc sigur contra durerilor de stomac, a sgârciturilor și a catarurilor de stomac, contra boalelor învechite de stomac și contra lipsei poștei de mâncare, pe urmă un mijloc sigur purgativ fără dureri: e ceaiul întăritor de stomac al farmacistului *Kossuth*. O cutie de probă 1 cor. 20 fil., o cutie de probă 2 cor.

— Contra guturaiului, tusei, răgușelii, flegmei și a afecțiunilor laringilor are un efect miraculos pastilele de pept *Senega*. Se pot găsi în farmacia „*Verg-Maria*” alui *Kossuth*, în *Arad*, Piața *Boross-Beni* 150 (casa *Dengl*).

Bibliografie.

A apărut:

Povestiri și Schițe

de

S. Secula.

Prețul 1 coroană + 6 fil. porto.

De vânzare la administrația foii noastre.

La librăria *Petru Simtion* în *Arad* se află de vânzare următoarele cărți literare:

G. Coșbuc, Balade și Idile	Cor.	3.—
„ Fire de tort		2.20
„ Ziarul unui Pierd-Vară		2.—
„ Răsb. pentru neatințare leg.		1.—
„ Povestea unei coroane de oțel leg.		1.—
„ Sacontala trad. liberă după Calidasa		5.—
„ Versuri și proză		—56
„ <i>Sienkewits</i> , Quo vadis v. I și II		4.—
T. Dostoievski, Crimă și pedeapsă (Raskolnikoff) vol. I-II		6.—
I. Adam, Sybaris (roman)		3.—
„ Flori de câmp nuvele (prețul redus)		1.50
„ Pe lângă vatră pilde și glume tărănești (preț redus)		1.50
I. Russu La Roma		2.—
S. Secula, Povestiri și schițe		1.—
II. Chendi, Preludii		2.50
I. Popescu, Petru Cazacu și alte nuvele. „Stropi de roaună” de Elena din Ardeal		1.—
„ Sămănătorul”, revistă literară săptăm. „Lucafarul”, revistă literară		—20
Calendarul „Pop. Român”, (Budapesta).		—40
Calendarul „Poporul”, (Sibiu).		—40
Calendarul „Buna Economie”, prețul		—30
„ Tărânelul”, prețul		—40
„ Sântul Trăim”, prețul		—50
„ Minerve”, prețul		1.25
Calendarul „Practic”, prețul		—54
Calendarul „Plugarul”		—40

La comanda se adaugă 10 fileri pentru porto. La reviste 4 fileri.

50 3—

Red. respons. Ioan Russu Șirianu.

Editor Aurel Popovici-Barcianu.

KOPETKÓ KÁROLY junior.

ARAD, Strada Templom, palatul Minorităților.

Pentru comoditatea publicului cumpărător cu începere din 1 Decembrie 1903, în localitățile spațioasei mele prăvălii, am deschis o secție osebuită

Bazarul de Crăciun

în care sunt expuse spre vânzare resturi de țesături, parchet și creton, pe care le pun cu jumătate preț la dispoziția On. public cumpărător.

Kopetkó Károly jun., ARAD, Strada Templom, palatul Minorităților.

Telefon (pentru oraș și comitat) Nr. 387

BRAUN N. A.

deposit de culori.

Arad, piața Boros-Béni Nr. 10.

Mare deposit de firnis, culori de ulei fabricat propriu, culori pentru vopsirea podelelor, uleiuri pentru mașini, și a. toate de prima calitate.

— Comandă din provincă se

1034 71— efectuează prompt și solid —

— Pachetarea gratuit. —

Diplomă de aur 1891. Oradea-Mare.

SCHÄFFER JÓZSEF

compactior.

ARAD, Strada Tabajdy Károly.

Execută tot felul de

lucrări de compactorie

dela executarea cea mai simplă până la cea mai de lux. — Comandele din loc și provincă se efectuează prompt și punctual. —

Lucru bun și solid! Prețuri moderate!

Serviciu punctual! 1045 64—

Diplomă de argint 1885. Budapesta.

Cel mai eficient izvor de cumpărare din Arad

Juvaericeale,

bucăți de aur și argint (frânțe)

bilete de amanet

cumpără pe bani gata cu prețurile cele mai scumpe, sau le schimbă cu alte obiecte. 1005 92—

Deutsch Izidor,

ciabornicar și juvaerger

Arad, strada Templom.

— Telefon nr. 438 —

■ CROITOR ROMÂN. ■

În atenția publicului

bărbătesc.

Paltoane p. bărbați

potrivite anotimpurilor, pregătite din cele mai moderne stoffe indigene și străine, după croitură de șic pe

lângă prețuri avantajoase.

Rugându-mă pentru sprigina M. On. Public semnez cu deosebită stimă 81 9—

NICOLAU IOSIF

croitor bărbătesc.

ARAD, Piața Tököly. ■
În localit. cafenelei de odinioară alui Husz.

Dürr Gustav

băcănie de coloniale, teă, rum, poame și magazin de ape minerale.

LA „CERBUL DE AUR“

ARAD, Calea Archiducelui Iosif Nr. 2.

Fondat în 1888. — Telefon Nr. 118. — Fondat în 1888.

Cerând sprijinul On. Public, am onoare a aduce la cunoștință, că cu sosirea iernii am provăzută băcănia mea cu tot felul de mărfuri bune și proaspete și cu întreaga diversitate a marfei coloniale. Serviciu prompt evlav și prevenitor și prețurile cele mai favorabile.

Atrăgându-vă atențiunea asupra articolelor proaspete și esceleți de mai jos, rog să binevoiți a mă onora cu comanda D-Voastră.

Articolele proaspete sunt următoarele:

Decorații de pom de Crăciun, figură de zahăr și ciocolată.

Zaharicale Fondant pentru pomul de Crăciun.

Magasin foarte bogat de coloniale, ș'anume:

zahăr, poame în cutii elegante, smochine de Smyrna și Sultan, struguri de malse, prunelă de Görz, Banana, prune uscate pentru compot de Bosnia, dessert, mandule, coșe de portocale, nuci din Ardeal.

In cafea cea mai esceleți calitate de Ceylon, Cuba, Java de aur, Moca și Portorico.

Theă rusească, de china, amestecuri de mandarin, imperial și asam, în cutii și pachete elegante.

Rum curat veritabil de Englițera, Jamaica, Ananas, Cuba și Portorico.

Vinuri de masă, de friptură, alb și roșu.

Șampanie: Törley, Hubert, Gentry club, française, Vin brut și Monopol G. H. Mumm Co., marele fabricant de Șampanie.

Sardinii, păstrăvi, angoleă, heringi, și pești marinați de toate soiurile.

Brânză extraordinară: Ementhal, Groi, Imperial, Strachino, Gorgonzola, Camembert, Trompège du Brie Romadour, Döry.

Cognac ungureș și francez, liqueruri de proveniență externă și internă, Curacao, Benediktiner, Vanilla, Allasch și soiurile acestora.

Șuncă de Praga, slănină cărnoasă, conserve. — Caviar cu bob mare, nesărat.

Porc sălbatic, căprioară, iepuri, potârnică și fașan în sesoane se află totdeauna.

Expoziție de zaharicale de Crăciun. 79 1—

Desfacere totală de marfă.

Hajek Antal

Pravălie de sticlărie și porțelan.

ARAD, Strada FORRAY Z. (Üveg-Udvar).

Pentru sistare de prăvălie cu concesiune oficioasă

■ desfacere totală de mărfuri ■

unde se vinde

marfa sub prețurile de fabrică.

Cel mai bun izvor de aprovizionare pe Crăciun.

Telefon Nr. 247.

77 2—

Imprumuturi de bani pe amortisare

mijloace pe lângă condițiile cele mai avantajoase, pe moșii și case în orașe cu 4%, 4,5 și 5% și amortisare de

20, 25, 30, 50 de ani,

adecă în camătă e socotită atât camătă cât și amortisarea din capital.

Principiul meu e îndestularea M. On. public, care vrea să facă imprumuturi ipotecare.

Imprumuturile se plătesc în bani gata, scrisorile ipotecare se plătesc cu valoarea lor nominală. Spese prealabile nu sunt, taxele mi le socotesc ulterior.

Pentru deslușiri mai detaiate a se adresa la

HERZOG SÁNDOR

Arad, strada Weitzer-János Nr. 15, ușa 7.